

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Lukáše Hloucha a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Památky a umění spol. s r. o.**, se sídlem Velká Mikulášská 39/6, Znojmo, zast. JUDr. Tomášem Radou, Ph.D., advokátem advokátní kanceláře DRV Legal, s. r. o., se sídlem Hlinky 118, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor územního plánování a stavebního úřadu, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, za účasti osoby zúčastněné: **W. R.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2013, č. j. JMK 26413/2013, sp. zn. S – JMK 26413/2013 OÚPSŘ, ve věci vydání územního rozhodnutí o změně stavby,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2013, č. j. JMK 26413/2013, sp. zn. S – JMK 26413/2013 OÚPSŘ, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému zpět k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši **15 342 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Tomáše Rady, Ph.D., advokáta se sídlem Hlinky 118, Brno.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Včas podanou žalobou žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2013, č. j. JMK 26413/2013, sp. zn. S – JMK 26413/2013 OÚPSŘ (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto pro opožděnost její odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Městského úřadu Znojmo, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 26. 11. 2012, sp. zn. SMUZN Výst. 15675/2011-Ha, č. j. MUZN 101259/2012 (dále jen „rozhodnutí o změně stavby“), jímž povolil změnu dokončené stavby – přístavby a nástavby nemovitosti „rekonstrukce domu V. M. č.p. X, parc. č. 26 v k.ú. Znojmo – město“ (dále jen „předmětná stavba“).

II. Prvostupňové rozhodnutí a průběh odvolacího řízení

O vydání rozhodnutí o změně předmětné dokončené stavby podal žádost W. R. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) prostřednictvím společnosti ZNOJMOPROJEKT Ing. arch. Radomír KAMAN, s.r.o. Žalobkyně byla účastníkem tohoto územního řízení na základě ustanovení § 85 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) jako vlastník pozemku sousedícího s pozemkem, na němž stojí předmětná stavba.

Z rozhodnutí o změně dokončené stavby vyplývá, že změna předmětné stavby měla spočívat v tom, že ke stávající nemovitosti bude provedena ve dvorním traktu objektu jednopodlažní přístavby, stavební úpravy všech podlaží domu, včetně rozvodů instalací. Zejména mělo dojít k demontáži stávající střešní konstrukce, a změna výškové úrovně hřebene střešní konstrukce a římsy. Tím dojde ke zvýšení celkové výšky stavby oproti stávající výšce objektu o 491 mm, přičemž mělo dojít i ke zvětšení zastavěné plochy objektu o 50,6 m² a na fasádě objektu měly být umístěny reklamní bannery, které měl být nasvíceny. V rámci odůvodnění rozhodnutí o změně stavby byly vypořádány i námitky žalobkyně, která požadovala geodetické zaměření, které bylo provedeno a na základě něhož byla upravena i dokumentace stavby. Žádná stavební konstrukce nepřesahuje hranici parcely parc. č. 26 v k.ú. Znojmo-město. Odstupové vzdálenosti byly řádně zdůvodněny a shledány stavebním úřadem jako souladné s příslušnými právními předpisy. Pokud žalobkyně namítali spor o určení hranice pozemku parc. č. 25 a 26 v k.ú. Znojmo-město, pak se musí obrátit na soud v občanskoprávním řízení.

Prvostupňové rozhodnutí bylo podle spisové dokumentace stavebního úřadu doručeno žalobkyni veřejnou vyhláškou. Rozhodnutí o změně stavby bylo vyvěšeno na úřední desku dne 10. 12. 2012 (rovněž tak i elektronicky) a svěšeno bylo dne 27. 12. 2012.

Ve spisu je založeno odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o změně stavby datované dnem 8. 1. 2013, které bylo zřejmě doručeno do datové schránky stavebního úřadu dne 10. 1. 2013. Podle průvodky elektronického podání k č. j. 2369/2013, která je ovšem založena pouze ve spisu žalovaného a byla od stavebního úřadu dodatečně vyžádána, bylo podání ze dne 10. 1. 2013 doručeno na elektronickou podatelnu stavebního úřadu téhož dne v 17:01:35 hod. Dále bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 11. 1. 2013 odvolání v listinné podobě vlastnoručně podepsané zástupcem žalobkyně advokátem JUDr. T. R., Ph.D., o čemž vypovídá podací razítko stavebního úřadu. K tomuto podání není připojena obálka, nicméně z ničeho není zřejmé, zda bylo doručeno osobně na podatelnu, anebo poštou.

Odvolání bylo nejprve žalovaným vyhodnoceno jako včasné, neboť žalovaný postupoval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a dal příležitost všem účastníkům k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí.

III. Napadené rozhodnutí

Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně jako opožděné ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění uvedl, že odvolání bylo podáno dne 10. 1. 2013 do datové schránky stavebního úřadu a následně také dne 11. 1. 2013 na podatelnu Městského úřadu Znojmo. Podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení (doručení) rozhodnutí. Žalovaný ověřil, že rozhodnutí o změně stavby obsahuje poučení o možnosti podání odvolání, které odpovídá náležitostem § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí o změně stavby bylo žalobkyni prokazatelně doručeno dne 25. 12. 2012, a proto odvolací lhůta žalobkyni začala běžet dne 26. 12. 2012 a skončila patnáctým dnem následujícím po oznámení napadeného rozhodnutí, tzn. dne 9. 1. 2013. Proto nemohl žalovaný dospět k jinému závěru, než že odvolání žalobkyně bylo podáno po uplynutí zákonné odvolací lhůty, a proto je opožděné. Z toho důvodu byl žalovaný povinen toto odvolání zamítnout.

IV. Žaloba

Žalobkyně ve své žalobě proti napadenému rozhodnutí uvedla následující námitky. Odvolání žalobkyně bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím pouze z důvodu údajné opožděnosti odvolání, aniž by se žalovaný zabýval uvedeným odvoláním meritorně, zejména se nevypořádal s odvolacími důvody uvedenými žalobkyní v odvolání a dále se skutečnostmi uvedenými žalobkyní v jeho vyjádření k podkladům ze dne 10. 6. 2013.

Přímo v napadeném rozhodnutí žalovaný uvádí: „*Posledním dnem zákonné odvolací lhůty, kdy bylo možno odvolání podat u příslušného správního orgánu, resp. kdy bylo možno poštovní zásilku adresovanou příslušnému správnímu orgánu, obsahující toto odvolání, odevzdat k poštovní přepravě, tak byla středa 09. 01. 2013.*“ Žalobkyně odevzdala své odvolání k poštovní přepravě ale již dne 9. 1. 2013, o čemž svědčí přiložený poštovní podací arch s podacím razítkem ze dne 9. 1. 2013.

Z výše uvedených skutečností a důkazu v podobě poštovního podacího archu ze dne 9. 1. 2013 je tedy zcela jednoznačné, že odvolání žalobkyně mělo být žalovaným správním orgánem posuzováno i meritorně, přičemž žalovaný se měl zejména vypořádat s odvolacími důvody uvedenými žalobkyní v odvolání a dále se skutečnostmi uvedenými žalobkyní v jejím

vyjádření k podkladům ze dne 10. 6. 2013. Žalobkyně poukázala na ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a uvedla, že žalovaný nepřezkoumával soulad prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy, jelikož chybně vyhodnotil odvolání jako opožděné. Tímto chybným postupem došlo k zásahu do práva žalobkyně na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 Listiny, podle něhož je za jiný orgán třeba považovat i správní orgán, kterým je v tomto případě žalovaného, přičemž napadeným rozhodnutím bylo žalobci odepřeno právo spočívající v meritorním projednání jeho odvolání. Jako důkaz navrhl poštovní podací arch s podacím razítkem ze dne 9. 1. 2013. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobkyně v žalobě dále požadovala přiznání odkladného účinku.

V. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že napadeným rozhodnutím nepřezkoumával rozhodnutí o změně stavby a nedošlo tak k potvrzení tohoto rozhodnutí ve smyslu § 90 správního řádu. K podmínkám zamítnutí odvolání pro opožděnost žalovaný uvedl, že podle jeho názoru byly naplněny podmínky požadované stavebním zákonem i stavebním řádem, tedy rozhodnutí o změně stavby bylo žalobkyni řádně doručeno ve smyslu § 92 odst. 3 stavebního zákona, a to formou veřejné vyhlášky, která byla vyvěšena řádně na úřední desce i elektronicky po dobu patnácti dnů ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu, přičemž datum doručení rozhodnutí o změně stavby vyplývá z uplynutí této lhůty, tedy dnem 25. 12. 2012. Následujícím dnem začala běžet zákonná patnáctidenní odvolací lhůta, která skončila ve středu dne 9. 1. 2013. Stran doručení podaného odvolání žalovaný vycházel z toho, že nejdříve bylo podané odvolání doručeno žalovanému dne 10. 1. 2013 do datové schránky. Žalovaný k argumentaci žalobkyně o podání odvolání poštou uvedl, že povinností správního orgánu je uchovávat ve spise též originál obálky, v níž byla zásilka přepravována. Pokud správní spis stavebního úřadu takovou obálku k předmětnému podání, které bylo stavebnímu úřadu doručeno, nemohl usuzovat, že je třeba zkoumat, kdy bylo odvolání k poštovní přepravě odevzdáno. K důkazu poštovním podacím archem navrhovanému žalobkyní ze dne 9. 1. 2013 žalovaný uvedl, že mu nebyl spolu se žalobou k vyjádření předložen. Nicméně obsah této písemnosti je žalovanému znám, a to ode dne 5. 7. 2013, kdy byla neověřená kopie uvedeného archu přiložena jako příloha k podání žalobkyně učiněnému uvedeného dne u žalovaného v rámci správního řízení vedeného pod S-JMK 69846/2013, nicméně nepřísluší mu hodnotit relevanci tohoto důkazu. Závěrem svého vyjádření žalovaný poukázal na skutečnost, že ve věci pod citovanou spisovou značkou zahájil přezkumné řízení vůči rozhodnutí o změně stavby, které pak usnesením ze dne 12. 7. 2013, č. j. 80887/2013 přerušil kvůli probíhajícímu soudnímu řízení v předmětné věci. Z uvedených důvodů navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že trvá na všech žalobních námitkách. K argumentaci žalovaného uvedla, že jí není známo, proč předmětný spis neobsahuje obálku podání žalobkyně učiněného dne 9. 1. 2013. Žalobkyně je toho názoru, že žalovaný měl zkoumat, zda žalobkyně v případě odvolání nepoužila i jiný způsob doručení než byly ty, o nichž byl v předmětném spise nějaký záznam. Žalobkyni nelze přičítat k tíži, že její odvolání podané k poštovní přepravě dne 9. 1. 2013, o čemž svědčí i poštovní podací arch ze dne 9. 1. 2013, jenž žalobkyně založila v ověřené kopii do spisu současně s touto replikou, nebylo žalovanému doručeno, anebo žalovaný nezaložil do spisu obálku z tohoto podání.

K tomu žalobkyně odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména pak rozsudek č.j. 7 As 87/2011 – 66. K replice žalobkyně přiložila ověřenou kopii poštovního podacího archu ze dne 9. 1. 2013, z něhož vyplývá, že téhož dne podal k poštovní přepravě zástupce žalobkyně zásilku, jejímž adresátem byl Městský úřad Znojmo, odbor výstavby, Obroková 1/12, P.O. BOX 3, Znojmo ke sp. zn. SMUZN Výst. 15675/2011-Ha, odvolání proti územnímu rozhodnutí ze dne 26. 11. 2012.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offi), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

Návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nebylo vyhověno, o čemž krajský soud rozhodl samostatným usnesením ze dne 30. 7. 2013, č. j. 30 A 68/2013-30.

Při jednání nařízeném na den 17. 4. 2015 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Zástupce žalobkyně opětovně navrhl provedení důkazu poštovním podacím archem ze dne 9. 1. 2013. Krajský soud návrhu vyhověl a provedl důkaz touto listinou. Další důkazy již účastníci nenavrhli a krajský soud již další dokazování neprováděl. Poté byl při jednání vyhlášen tento rozsudek.

Žaloba je důvodná.

Předmětem sporu mezi žalobkyní a žalovaným je včasnost podaného odvolání proti rozhodnutí o změně stavby. Žalovaný vyhodnotil odvolání podané jak v listinné podobě, tak i datovou schránkou jako opožděné, což činí žalobkyně sporným a poukazuje na podací arch České pošty ze dne 9. 1. 2013, který žalobkyně doložila ke své replice.

Jelikož tento poštovní podací arch nebyl součástí správního spisu a představoval klíčový důkaz k posouzení včasnosti odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí, provedl jím krajský soud dokazování, z něhož vyplynulo, že žalobkyně skutečně prostřednictvím svého zástupce podala dne 9. 1. 2013 k poštovní přepravě listinu, která byla označena jako „odvolání“ proti rozhodnutí územnímu rozhodnutí Městského úřadu Znojmo ze dne 26. 11. 2012, sp. zn. SMUZN Výst. 15675/2011-Ha, což je označení shodné s označením prvostupňového rozhodnutí vydaného v předmětné věci prvostupňovým orgánem (stavebním úřadem).

Krajský soud tedy při posouzení merita věci vycházel z tohoto doplnění dokazování a dospěl k závěru, že žalobkyně prokázala, že podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 9. 1. 2013. K právnímu posouzení skutkového stavu vážícího se k běhu lhůt ve správním řízení o vydání prvostupňového rozhodnutí a plynutí lhůt k podání odvolání je třeba připomenout rozhodnou právní úpravu.

Územní rozhodnutí se doručuje podle § 87 odst. 1 až 3 stavebního zákona, jak výslovně stanoví § 92 odst. 3 věta první tohoto zákona. Podle ustanovení § 87 odst. 1 věta druhá stavebního zákona ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí o změně stavby platilo, že *je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení*

účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 veřejnou vyhláškou.

Jelikož žalobkyně byla v předmětném správním řízení účastníkem řízení z titulu vlastnického práva k sousednímu pozemku, byla tedy účastníkem ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a bylo jí tedy doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky.

Obecná pravidla pro doručování veřejnou vyhláškou stanoví § 25 správního řádu. Podle § 25 odst. 2 správního řádu platí, že *doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.*

Judikatura k doručování veřejnou vyhláškou dovodila, že se v tomto případě pro počítání běhu lhůty neuplatní ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle něhož platí, že *případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.* Konkrétně Nejvyšší správní soud v tomto ohledu vyslovil v rozsudku ze dne 9. 12. 2009, čj. 1 As 86/2009-47, přístupném na www.nssoud.cz, že „*účelem § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu z roku 2004 je poskytnutí ochrany účastníkům řízení při provádění jejich procesních úkonů či jiné procesní aktivitě. Pravidlo počítání času tam stanovené se proto neužije pro určení dne doručení písemnosti při doručování veřejnou vyhláškou, neboť na běh této lhůty není vázáno provedení určitého úkonu (§ 25 odst. 2 věta třetí správního řádu z roku 2004).*

Tyto závěry mají svůj význam i v posuzované věci. Lze se ztotožnit s názorem žalovaného uvedeným v napadeném rozhodnutí, že rozhodnutí o změně stavby bylo žalobkyni řádně doručeno uplynutím patnáctidenní lhůty, po kterou bylo toto rozhodnutí oznámeno prostřednictvím veřejné vyhlášky na úřední desce v listinné i v elektronické podobě. Tato lhůta uplynula dne 25. 12. 2012, což byl státní svátek, avšak přesto v souladu s uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu bylo uplynutím tohoto dne žalobkyni doručeno rozhodnutí o změně stavby a následujícím dnem začala plynout patnáctidenní lhůta k podání odvolání proti tomuto rozhodnutí. Poslední den této lhůty připadl v souladu s pravidly pro počítání lhůt (§ 40 odst. 1 správního řádu) na středu dne 9. 1. 2013.

K samotnému meritu věci (otázce prokázání data podání poštovní zásilky) krajský soud v první řadě odkazuje na četnou judikaturu správních soudů i Ústavního soudu. Lze především poukázat na právní názor Ústavního soudu, že *rozhodujícím dokladem pro posouzení zachování lhůty k podání opravného prostředku je, ve smyslu poštovního řádu (§ 35 odst. 1 vyhlášky č. 78/1989 Sb., o právech a povinnostech pošty a jejích uživatelů), podací lístek, jímž pošta stvrzuje příjem zapsaných zásilek (viz k tomu nálezu Ústavního soudu ze dne 20. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 4/06, přístupný na <http://nalus.usoud.cz>).* Žalobkyně dále poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2011, č. j. 7 As 87/2011 – 66, přístupný na www.nssoud.cz, v němž Nejvyšší správní soud dospěl ve skutkově i právně obdobné věci k závěru, že „*v případě podání odevzdaného k poštovní přepravě musí být pro zachování lhůty současně splněny dvě podmínky – podání musí být dáno na poštu ve lhůtě a adresováno příslušnému správnímu orgánu. Jestliže jsou splněny obě tyto podmínky, nezáleží*

na tom, kdy podání došlo tomuto správnímu orgánu a dokonce, zda mu vůbec došlo.“ V tomtéž rozsudku Nejvyšší správní soud také dospěl k názoru, že samotné předložení poštovního podacího archu až v řízení před soudem nijak nesnižuje věrohodnost tohoto důkazu. Krajský soud k tomu dodává, že naopak v duchu principu plné jurisdikce, který ovládá správní soudnictví, je soud povinen k takovému důkazu přihlédnout, a to, že důkaz nebyl uplatněn ve správním řízení, není pro jeho relevanci podstatné.

Žalovanému tedy ve smyslu citované judikatury nelze přisvědčit v jeho závěru o opožděnosti žalobkyní podaného odvolání. Předně krajský soud považuje za nutné podotknout, že správní spis vedený prvostupňovým orgánem vykazuje z hlediska dodržování pravidel pro vedení spisu značné deficity. Nejen, že lze přisvědčit žalobkyni v tom, že v něm chybí obálka k odvolání doručenému dne 11. 1. 2013, ale chybí i opora pro opačný možný závěr, že toto podání bylo tohoto dne doručeno na podatelnu Městského úřadu Znojmo osobně, jak tvrdí žalovaný, neboť tato skutečnost ze správního spisu nevyplývá. Je-li podání doručeno podatelem osobně na podatelnu, musí být opatřeno alespoň poznámkou či otiskem razítka s touto informací. Ze samotné skutečnosti, že ve spisu není založena obálka s podacím razítkem pošty, ještě není možno dovozovat, že takové podání bylo doručeno osobně na podatelnu správního úřadu. Navíc ani způsob doručení elektronického podání odvolání dne 10. 1. 2013 není ve spisu stavebního úřadu řádně doložen výpisem ze systému datových schránek, neboť tento výpis byl stavebním úřadem založen do spisu žalovaného až na jeho výzvu. Ze samotného podání obsahujícího totožný text odvolání žalobkyně je pak pouze z písemné poznámky stavebního úřadu v levém horním rohu této listiny („*DS MUZN 2369/2013 dne 10. 1. 2013*“) patrné, že zřejmě byla doručena do datové schránky stavebního úřadu.

Jestliže pak žalobkyně krajskému soudu předložila podací poštovní arch, který potvrzuje, že dne 9. 1. 2013 skutečně podala k poštovní přepravě zásilku specifikovanou jako „*odvolání proti územnímu rozhodnutí ze dne 26. 11. 2012*“, pak to krajský soud považuje za průkazný doklad o podání této zásilky s uvedeným obsahem k poštovní přepravě s cílem doručit ji adresátu, jímž byl stavební úřad. Je pak k tíži správního orgánu, že není schopen vyvrátit na základě řádného vedení spisu závěr vyplývající z uvedeného důkazu, jakým způsobem bylo odvolání žalobkyně doručeno prvostupňovému orgánu dne 11. 1. 2013 podáno, a tím prokázat závěr, o nějž je opřeno napadené rozhodnutí, tedy že odvolání bylo podáno opožděně. Krajský soud proto dospěl k závěru, že podací poštovní arch doložený stěžovatelkou ve spojení se skutečnostmi zjištěnými ze správních spisů stavebního úřadu a žalovaného v souhrnu nezavdávají pochyb o tom, že odvolání žalobkyně bylo podáno dne 9. 1. 2013, tedy v poslední den lhůty, k poštovní přepravě a bylo adresováno prvostupňovému orgánu, což znamená, že bylo podáno včas a nebylo je tak možno v souladu se zákonem zamítnout pro opožděnost ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu. Krajský soud tak dal žalobkyni za pravdu a shledal oprávněnost její žalobní námitky proti napadenému rozhodnutí.

VII. Shrnutí a závěr

Ze všech shora uvedených důvodů se krajský soud ztotožnil se závěrem žalobkyně, že její odvolání proti územnímu rozhodnutí o změně stavby dokončené stavby – přístavby a nástavby nemovitosti „rekonstrukce domu V. M. č. p. X, parc. č. 26 v k.ú. Znojmo – město“

bylo podáno ke stavebnímu úřadu dne 9. 1. 2013, tedy v poslední den zákonné patnáctidenní odvolací lhůty, a je tedy třeba je nahlížet jako včasné.

Napadené rozhodnutí žalovaného se tak zakládá na procesní vadě spočívající v nesprávném vyhodnocení podmínek odvolacího řízení, která měla za následek nezákonnost jeho rozhodnutí o odvolání žalobkyně. Napadené rozhodnutí žalovaného je tedy nezákonné a krajský soud je proto zrušil ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VIII. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož měla žalobkyně ve věci plný úspěch (napadené rozhodnutí bylo zrušeno), rozhodl soud o povinnosti žalovaného nahradit jí náklady řízení.

Jelikož zástupce žalobkyně nedoložil vyčíslení nákladů zastoupení, vycházel krajský soud ze spisové dokumentace. Ze spisu vyplývá jednak náklad na zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále tyto úkony právní služby: sepis žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky) ze dne 1. 7. 2013 po 3.100 Kč, dále sepis repliky k vyjádření žalovaného ze dne 22. 9. 2013 (§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky) a dále za účast při jednání dne 17. 4. 2015 v délce nepřesahující dvě hodiny (§ 11 odst. 1 písm. g) citované vyhlášky) po 3.100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. d) citované vyhlášky ve znění účinném do 31. 12. 2013. Za úkony právní služby to tedy je 9300 Kč, k čemuž je nutné připočíst hotové výdaje podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 3 x 300 Kč, což činí dohromady 10 200 Kč. Tuto částku je nutné dále zvýšit o 21 % DPH, neboť zástupce žalobkyně prokázal, že je plátcem daně z přidané hodnoty, takže náhrada nákladů právního zastoupení činí ve výsledku 12 342 Kč. Celkem se tak na náhradě nákladů řízení jedná o částku 15 342 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě stanovené ve výroku II. tohoto rozsudku.

Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Jelikož osobě zúčastněné takovéto náklady v soudním řízení nevznikly a ani žádnou náhradu nákladů nepožadovala, rozhodl krajský soud o jejím právu na náhradu nákladů zamítavě, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. 4. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu